

Hospitalita

NEMOCNICE
DOMOVEM ŽIVOTA

**MISIJNÍ
PROJEKT 2016**
MADAGAN
PAPUA NOVÁ GUINEA

MILOSRDNÍ BRATŘI
MAJÍ NOVOKNĚZE
P. RICHARDA

ŘÁD A KŘESŤANSKÝ SVĚT

- 4 Krátce...
- 7 Br. Richard vysvěcen na kněze
- 9 Restaurované sochy před kostelem
- 10 Vizovická Lapešova vila po dlouhé době slouží lidem
- 12 Noc kostelů i v nemocnici
- 13 K milosrdným bratřím bezbariérově
- 13 Loučíme se s br. Floriánem
- 14 Nová endoskopie a onkologie v Bratislavě
- 16 Imigranti mohou pracovat, ale potřebují vzdělání a motivaci
- 17 Nemocnice na Tiberském ostrově je Domovem života
- 18 Misijní projekt 2016 – Madang, Papua Nová Guinea
- 20 Neboj se nechat se překvapit od Boha

ŽIVOT A ZDRAVÍ

- 23 Princip kvality služeb nás stále nutí modernizovat
- 24 Usmievavý Ferko z bufetu a jeho krásne obrazy v Bratislave
- 25 Skutky milosrdenství ve fotografiích Tomáše Skácela
- 26 Knižní tip – kázání biskupa Pavla Konzbulu

SPIRITUALITA

- 27 Obsazeno, prosím! – zamyšlení o. Málka
- 28 Z dopisů sv. Jana z Boha
- 28 Co připravujeme a co nás čeká...

ORZVH

MILÉ SESTRY A MILÍ BRATŘI,

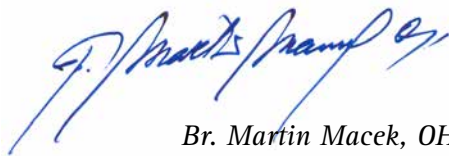

před nedávnou dobu jsme měli možnost prožít setkání mládeže z celého světa s papežem Františkem v Krakově. Někteří se tohoto setkání zúčastnili osobně a někteří byli spojeni komunikačními médii. Všechny ale spojovala modlitba a energie radosti mládí. Tato radost pramení z touhy přispívat svým životem k dobru celého společenství. I my v Brně, kteří jsme se setkání nezúčastnili, jsme měli možnost setkat se se skupinou asi 120 Filipínců. Mladých, kteří byli právě na pouti do Krakova. Jejich nadšení a energie bylo pro nás velkým povzbuzením. Svätý otec František neustále povzbuzuje a vybízí mladé, aby se nebáli aktivního života a změny. Aby tak vyrůstala generace aktivních a ne pasivních lidí, kteří dokážou řešit problémy své doby.

Milé sestry a milí bratři, nedávno jsem měl tu možnost účastnit se koncertu české zpěvačky Marty Kubišové, která je pro mne více osobností morální, než hudební. Dokázala přes své nadání a možnosti, které měla, raději změnit svůj život a zřici se slávy, než aby souhlasila se lživým komunistickým režimem.

Kéž je při všech našich rozhodováních důležité, abychom stáli zpříma, než abychom si bortili charakter kvůli vidinám zisku. Pak nám bude jistě Pán žehnat a Panna Maria nás chránit na všech našich cestách.

To vám všem přeji a zůstávám s vámi v modlitbách.

Br. Martin Macek, OH
představený milosrdných bratří
v České republice a na Slovensku

krátce...

| Spolupráce s Katowicemi

V naší vizovické nemocnici jsme přivítali dne 8. 4. 2016 milou návštěvu z nemocnice milosrdných bratří z polských Katowic. Hosté si prohlédli nemocnici a zvláště pak rehabilitaci. Cílem návštěvy bylo navázat bližší a dlouhodobější spolupráci, a jako první obor vybraný k této kooperaci byla právě rehabilitace. Připravujeme několik společných programů od výměny zkušeností a technik formou konferencí a jiných setkávání až po výměnné pobyty a stáže spolupracovníků.

| Setkání pastoračních rad

V pátek dne 17. 6. 2016 proběhlo ve Vídni setkání za účasti předsedů a členů pastoračních rad rakouských zařízení a naší vizovické nemocnice. Každé zařízení krátce představilo činnost pastorační rady pro pacienty a spolupracovníky. V poledne se slavila mše svatá v nemocniční kapli za účasti biskupa Dr. France Scharla.

Biskup vyzval pastorační rady, aby realizovaly nové nápady a aktivity a motivovaly spolupracovníky k prožívání a projevování milosrdenství.

| Nový brněnský biskup Pavel Konzbul

Ve svátek sv. Petra a Pavla, patronů brněnské katedrály a diecéze, přijal biskupské svěcení otec Pavel Konzbul.

Stal se tak pomocným biskupem, jehož služba má doplňovat vedení biskupa Vojtěcha Cikrle. Diecéze tak po mnoha letech dostala nesmírně cennou posilu duchovní a vůdčí.

Otci biskupovi přejeme vše dobré do jeho služby, požehnání od Pána a ochranu Panny Marie, Matky Dobré Rady!

| Charitativní velkomoravský půlmaratón

V neuvěřitelném čase 1:59:36 doběhl Velkomoravský půlmaratón br. Michael. Splnil si tak svůj osobní cíl zaběhnout trasu dlouhou něco málo přes 21 kilometrů pod dvě hodiny, navíc v náročném terénu. Svoji účastí podpořil zařízení pro postižené na Velehradě.

Obdivujeme vytrvalost a sílu a do dalších závodů přejeme nadšení a pozhénání do každého zaběhnutého kroku.

| Mezinárodní konference ředitelů CZ a SK

Na začátku června proběhlo v Brně druhé setkání ředitelů našich zařízení v České republice a na Slovensku za účelem prohloubení jejich vzájemné spolupráce a představení současné situace. Každé zařízení je jedinečné a má své poslání, které s sebou nese i různé těžkosti a způsoby jejich řešení, to se ale může stát inspirací pro ostatní a řádová zařízení tak mohou působit konzistentně a v duchu a s principy hospitality - kvality, respektu, zodpovědnosti a spirituality. I díky těmto setkáním můžeme organizovat společné projekty v podobě výměn spolupracovníků, odborných stáží, a mnoho dalšího.

Vedle ředitelky vizovické nemocnice Zdeňky Vlčkové a ředitele řádové nemocnice v Bratislavě Michala Tiná-

ka se setkání účastnil i ředitel bratislavského zařízení pro bezdomovce Matuš Ferenčík. Účastní však byli i zástupci zařízení, která neprovozuje

čistě řád, ale na provozu se určitým způsobem podílí. Brněnskou městskou Nemocnici Milosrdných bratří tak zastoupil její ředitel Josef Drbal a Domov sociálních služeb sv. Jana z Boha ve Spišském Podhradí provozovaný tamním krajem zastoupila ředitelka Monika Ondrišová. Řád samotný pak reprezentoval jeho ekomon Jan Švorc, milosrdný br. Petrus Čimbora a provinční delegát řádu milosrdných bratří v České republice a na Slovensku br. Martin Macek.

Setkávání našich spolupracovníků jsou klíčovým prvkem působení řádu, protože utužují vztahy a řád tak může pokračovat ve své práci skutečně jednotně. Další setkání proběhne na podzim ve Spišském Podhradí.

| Pouť spolupracovníků

Mariánský měsíc květen je tradičně věnovaný Panně Marii, poutím a jiným pobožnostem. S našimi spolupracovní-

ky z Brna, Vizovic a z Letovic jsme vyrazili na pouť do Žďáru nad Sázavou, kde je v tamní bazilice svatá brána Roku milosrdenství. Panno Maria, Matko Dobré Rady, oroduj za nás!

| Nový kněz ve Vizovicích

Do vizovické farnosti přichází nový farář otec Josef Rosenberg. Do jeho působnosti spadá i naše tamní nemocnice, a proto bude sloužit mše svaté i v naší nemocniční kapli Panny Marie, Matky Dobré Rady, a duchovní služby poskytovat jak našim pacientům, tak personálu. Do jeho služby mu přejeme vše dobré, požehnání od Pána a ochranu Panny Marie.

Zároveň ze srdce děkujeme za několikaletou a velmi dobrou spolupráci otci Jindřichu Peřinovi, který v naší nemocnici tyto služby poskytoval doposud. I jemu vyprošujeme vše dobré!

| Povídání o skutečích milosrdenství Vizovice

Děkujeme P. Josefovi Červenkoví

za přednášku o skutcích milosrdenství pro pacienty a spolupracovníky, která se uskutečnila za pěkného červnového dne v zahradním altánu naší vizovické nemocnice. Přednáška začala společnou modlitbou a byla proložena také písněmi s kytarovým doprovodem.

| Odkaz doby ukrytý v útrobách soch

Opravy velkých uměleckých děl se realizují jednou za desítky či stovky let. Žijeme v době, kdy můžeme mnoho v minulosti zanedbaných památek restaurovat a generacím po nás tak ušetřit spoustu starostí. Tento samotný fakt je skvělou příležitostí budoucím generacím připomenout, v jaké době jsme žili, aby si mohli udělat zajímavé srovnání.

Do jednoho z podstavců nově zrekonstruovaných soch před brněnským kostelem sv. Leopolda jsme ukryli balíček s novinami ze dne osazování soch. Generace po nás si tak budou moci přečíst o našich obavách z přílivu uprchlíků, konfliktu na Ukrajině a vztazích s Ruskem, napětí mezi státy EU, anebo z naší vnitřní politiky a kultury v ní. Především ale věříme a doufáme, že nad těmito našimi dnešními problémy se budoucí generace budou moci jenom pousmát a naše země a svět bude místo klidnější, bezpečnější a zdravější. Takový svět ale bude, pouze pokud budeme „milosrdní jako Otec“!

BR. RICHARD VYSVĚCEN NA KNĚZE

Milosrdní bratři mají ve svých řadách dalšího kněze – p. Richarda Jombíka, který z rukou arcibiskupa Stanislava Zvolenského v sobotu 25. června 2016 v našem bratislavském klášterním kostele přijal kněžské svěcení. Jeho řádové povolání služby hospitality tak Pán obohatil o možnost sloužit lidem i prostřednictvím kněžství.

Mezi asi 200 hosty byli přítomni téměř všichni milosrdní bratři rakouské řádové provincie v čele s provinciálem Br. Joachimem Mačejovským, matka, bratři a další rodina novokněze a mnoho dalších spolupracovníků a blízkých řádu. Protože se všichni nevešli do kostela, bylo možné mši svatou sledovat na velké obrazovce ve vstupní hale nemocnice a díky živému internetovému vysílání studia TV Lux se mše svatá mohlo zúčastnit i mnoho jiných lidí kdekoli u televize nebo počítače. Účast na mši díky tomu měli i pacienti bratislavské nemocnice, kteří obřad sledovali na televizích ve svých pokojích.

Mši svatou celebroidal arcibiskup a metropolita bratislavský

Mons. Stanislav Zvolenský a o hudební doprovod se postaral chrámový sbor vídeňského řádového kostela v čele s Jánem Blahutou.

Na začátku bohoslužby projevil br. Richard slovy „zde jsem“ svoji připravenost k přijetí kněžství, během litaní ke všem svatým on sám v prostraci a všichni ostatní vkleče prosili před oltářem o požehnání od Pána do kněžské služby pro bratra Richarda. Otec arcibiskup mu pak udělil svátost kněžství vložení svých rukou, což následovali i ostatní přítomní kněží. Novokněz dostal kněžské roucho a poté, co

mu byly křížem pomazány ruce, přijal kalich s paténou jako symbol své služby. Po boku otce arcibiskupa pak p. Richard sloužil svoji první mši svatou.

Svoji primiční mši svatou, kterou v živém přenosu vysílalo katolické Rádio Lumen, pak p. Richard sloužil den poté. Na začátku července pak další primiční mši svatou sloužil i v brněnském klášterním kostele a také v našem kostele vídeňském.

P. Richard se narodil v roce 1961 a absolvoval zdravotnickou školu. Po několikaleté praxi v nemocnici sloužil v ústavu pro mentálně postižené děti v Banské Bystrici. Zde prožil utvrzení své víry a touhu vstoupit do řehole. Po setkání s milosrdnými bratry vstoupil do kandidatury a v roce 2001 složil slavné sliby. Od dětství však pociťoval ještě jednu skrytou touhu, a to touhu po kněžství. Nebyl si však jistý, jestli je povolání milosrdného bratra slučitelné s kněžským povoláním, přesto vystudoval teologickou univerzitu v Salzburku. Protože je řád milosrdných bratří laický, musel své nadřazené požádat o svolení k přijetí kněžství. To mu bylo uděleno a díky tomu mohl svátost kněžství přijmout. Celý řád se za p. Richarda raduje a jsme si jistí, že jeho práce bude velkým požehnáním hlavně pro naše nemocné. Ředitel bratislavské nemocnice JUDr. Michal Tinák k tomu dodal: „Mimoriadne sa teším z tejto udalosti, pretože v našej nemocnici máme aj onkologické oddelenie i oddelenie pre dlhodobu chorých. Poskytovanie starostlivosti teda niekedy končí aj odchodom do večnosti a vítam to, že brat Richard bude pacientom k dispozícii kedykoľvek, aj v noci, aj s možnosťou odpustiť im hriechy.“

P. Richardovi přejeme vše dobré do kněžské služby, ochranu Panny Marie a vděčnost a vytrvalost ve službě druhým po vzoru sv. Jana z Boha.

vp

RESTAUROVANÉ SOCHY PŘED KOSTELEM

Návštěvníkům konventního kostela sv. Leopolda v Brně ani náhodným kolemjdoucím po ulici Vídeňské v Brně jistě neuniklo znovuosazení zrekonstruované sochařské výzdoby průčelí tohoto pozdně barokního kostela.

Jedná se o trojici soch z 18. století – při pohledu zleva jsou to sv. Jan Nepomucký od neznámého autora, sousoší Piety sochaře O. Schweigela a socha sv. Jana z Boha od J. A. Nesmanna. Tyto sochy byly na své dnešní místo přeneseny teprve po II. světové válce, a to z nedalekého tzv. Dlouhého mostu přes Svatý kříž. Čtvrtá socha, která původně také stála před kostelem, socha Krista – Ecce homo od J. Ch. Pröbstela, však musela být umístěna do interiéru Sálu Milosrdných bratří z důvodu snahy o její ochranu, neboť by pro ni povětrnostní podmínky před kostelem mohly být materiálově degradační.

Konvent přistoupil k rekonstrukci všech čtyř soch včetně jejich podstavců na základě odborného posudku akademického sochaře a restaurátora pana Martina Kovaříka v roce 2014 a odborně byly všechny zrestaurovány

pod vedením akademické sochařky MgA. Radky Levínské.

Projekt byl financován z vlastních zdrojů řádu milosrdných bratří spolu s finanční podporou Jihomoravského kraje.

jš

VIZOVICKÁ LAPEŠOVA VILA PO DLOUHÉ DOBĚ SLOUŽÍ LIDEM

Dne 23. 6. 2016 jsme slavnostně otevřeli nově zrekonstruovanou Lapešovu vilu. Této akce se zúčastnil rakouský provinciál br. Joachim Mačejovský, provinční delegát br. Martin Macek, radní zlínského krajského úřadu ing. Ladislav Kryštof, ředitel Nemocnice Milosrdných bratří v Brně MUDr. Josef Drbal, zastupitel a kronikář Města Vizovice pan Bc. Jiří Madzia, jednatel stavební firmy Ergo VH pan Alois Hřib, vizovický farář P. Jindřich Peřina, budoucí nájemci a spolupracovníci z naší nemocnice.

Tato jednopodlažní rodinná vila byla postavena v r. 1896 MUDr. Josefem Frantou, obvodním lékařem. V r. 1923 ji koupil konvent milosrdných bratří od vdovy po dlouholetém primáři MUDr. Josefu Frantovi. Sloužila potom jako byt pro lékaře a ženské služebnictvo. Dlouhá léta zde bydlel MUDr. František Lapeš se svou rodinou, a od té doby je budova označována jako Lapešova vila.

V r. 1947 byla budova zvýšena o jedno

patro. V nástavbě bylo 7 pokojů pro nemocniční personál, koupelna a WC.

Další rozsáhlejší rekonstrukce proběhla v 70. letech. Přistavila se zde čekárna pro dětské oddělení a budova byla přizpůsobena pro potřeby zdravotního střediska.

Od tohoto data se s objektem nic zásadního nedělo. Po roce 1990 zde byly zřízeny ordinace obvodních lékařů.

V r. 2002 byla provedena výměna oken.

Zásadní rekonstrukce vily proběhla až nyní, v r. 2015 a 2016. Nejdříve se budova zateplila a vyměnila se původní eternitová střecha. Vybudovala se plynová přípojka a zastaralé a nevyhovující vytápění uhlím bylo nahrazeno plynovým topením. Došlo k přestavbě a modernizaci kompletního vnitřního vybavení.

Náklady na rekonstrukci představují částku 7,5 mil. Kč, z toho jsme obdrželi dotaci 2,045 mil. Kč na zateplení, 282 tis. Kč zaplatila nemocnice a zbývající část, tj. 5,173 mil. Kč zaplatila zaplatila českomoravská řádová delegatura. Naše nemocnice by nebyla schopna tuto částku z provozu nikdy zaplatit a budova by nadále chátrala. Toto dílo považujeme za náš společný splněný dlouholetý sen.

Vila nyní bude sloužit ke komerčním účelům. V přízemí bude v pronájmu firma Trendfoto, kosmetické studio a p. Jumara. V patře budou celkem 3 byty /z toho jeden bude sloužit pro milosrdné bratry/ a realitní kancelář p. ing. Františka Kmínka.

Rovněž bratr Martin Macek i provinciál bratr Joachim Mačejovský vyjádřili radost z nově opravených prostor a potěšení z toho, že v budově budou mít konečně milosrdní bratři zázemí.

Po společné modlitbě P. Jindřich Peřina tyto prostory požehnal.

Poté přestřihli symbolickou pásku br. provinciál Joachim Mačejovský, ing. Zdeňka Vlčková a ing. František Kozubík, který prováděl po celou dobu stavební dozor.

Přejeme si, aby nově zrekonstruovaná vila sloužila po dlouhá léta samým dobrým věcem a lidem!

*Ing. Zdeňka Vlčková,
ředitelka NMB Vizovice*

NOC KOSTELŮ I V NEMOCNICI

Poprvé byla letos v rámci Noci kostelů otevřena i nemocniční kaple sv. Richarda Pampuri v brněnské Nemocnici Milosrdných bratří. Připojila se tak mezi další místa, která každoročně otevíráme a snažíme se v nich lidem představit nejen význam kostelů, kaplí a jiných duchovních míst, ale i službu našeho řádu na poli hospitality – křesťanské péče o nemocné a potřebné.

Aby akce nenarušovala provoz zařízení, byla kaple otevřena pouze během návštěvních hodin. I přes to si do ní cestu našlo okolo stovky návštěvníků, kteří do svých poutnických pasů dostali razítko s podobiznou sv. Richarda u nemocných. Jsme ale rádi především za ty návštěvníky, kteří u nás byli poprvé a jindy by si cestu do nemocnice neudělali. Nemocnice je totiž místem,

které není určené pouze nemocným. Ti totiž potřebují, aby za nimi chodili i „zdraví“, aby věděli, že nejsou opuštěni a vyloučeni ze společnosti, že o ně druzí mají zájem a chtějí jim v jejich nemoci pomoci.

V neposlední řadě chceme společnosti ukázat, že církev není organizace, která pouze udržuje své krásné chrámy, ale je to společenství lidí, kteří budují zdravé prostředí, vymýšlejí projekty, pomáhají všem, a zvláště těm, kteří pomoc potřebují.

vp

10.06.16

NOC KOSTELŮ

*Jeho brány
zůstanou ve dne otevřené.*

NOC

tam už nebude. © 2016, KJ 2016

K MILOSRDNÝM BRATRŮM BEZBARIÉROVĚ

Se schody před kostelem sv. Leopolda v Brně má problém kdekerý starší člověk a nebýt silného zábradlí, mnohým se je nemusí podařit vyjít. Je pravda, že portál kostela je architektonický skvost sám o sobě a neměl by být nijak výrazně upravován, jsme ale přesvědčeni, že kostel má sloužit v prvé řadě lidem (nejenom obdivovatelům architektury a kulturně-historického odkazu), a zvlášť u milosrdných bratrů lidem, kteří žijí a bojují s hendikepem, ať už je to zdravotní

postižení anebo prostě stáří. Chceme, aby náš kostel byl bezbariérový!

Přistoupili jsme proto k vybudování nájezdové plošiny, díky které se do kostela dostanou lidé značně jednodušeji. Plošina zároveň nijak nenarušuje architekturu kostela, neboť je umístěna za nově zrekonstruovaným sousoším. Může být kdykoli jednoduše demontována a nijak tak nepoškozuje kulturně-historické kvality portálu kostela. Všem, kdo projekt realizovali, děkujeme!

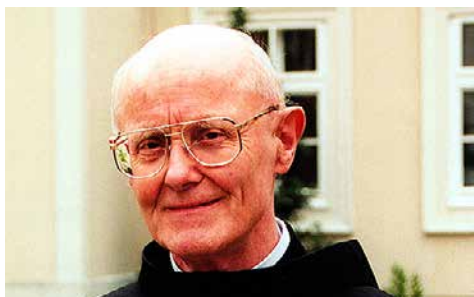
LOUČÍME SE S BR. FLORIÁNEM

Se zármutkem oznamujeme, že v pátek 1. července 2016 zemřel v našem pečovatelském domě v Kritendorfu milosrdný bratr Florian Hartl ve věku 85 let a při 45. výročí svých řeholních slibů.

Bratr Florián se narodil v roce 1932 a do řádu se rozhodl vstoupit ve svých 35 letech. Protože ještě předtím vystudoval obchodní školu, hned se zapojil do řešení administrativních záležitostí řádu. Později měl na sta-

rosti materiálové zásobování nemocnic ve Vídni, St. Veit/Glan a Eisenstadtu. Sestavil model naprostého pořádku a přesného zajišťování materiálů tam, kde je to skutečně potřeba, díky čemuž byl velmi uznávaný u svých spolupracovníků. Jeho přístup k lidem a k životu byl pro mnohé inspirativní a obdivuhodný. Naším eisenstadtským spolupracovníkům vděčíme za to, že ho skvěle doprovázeli v jeho řeholním životě zvláště v posledních letech jeho života, kdy mu s láskou pomáhali snášet období nemoci.

Prosíme o modlitbu za bratra
Floriána!

NOVÁ ENDOSKOPIE A ONKOLOGIE V BRATISLAVĚ

V Univerzitnej nemocnici s poliklinikou milosrdných bratov v centre Bratislavy sa 1. júla 2016 oficiálne otvorili nové, rozšírené priestory endoskopického a onkologického oddelenia. Posvätil ich prior rehole brat Richard Marián Jombík OH za účasti riaditeľa nemocnice JUDr. Michala Tináka, predstaveného česko-slovenskej provinčnej delegatúry Rakúskej provincie rehole Martina Macka OH, ekonóma delegatúry Jána Švorca, spolupracovníkov nemocnice a Domova sv. Jána z Boha.

Ako na slávnosti uviedol prior Richard Marián Jombík OH, napriek moderným prístrojom a zariadeniam, nemocnica milosrdných bratov nechce pôsobiť ako hotel, ale stále ako miesto, kde ľudia budú nachádzať zdravie tela i duše, miesto, kde je Boh na prvom mieste. Zdôraznil, že úspech a spokojnosť je spoločným dielom spolupráce celého tímu – reľazca odborníkov, lekárov, sestier, technikov, pacientov.

Riaditeľ nemocnice milosrdných bra-

tov JUDr. Michal Tinák o. i. povedal: „Na začiatku rozšírenia nových priestorov stálo rozhodnutie, že budeme aj týmto spôsobom slúžiť pacientom. Potom bolo potrebné zladíť projektovú dokumentáciu s požiadavkami doby, vybrať dodávateľa, aby sme aj po dokončení nových priestorov neprestali napĺňať odkaz zakladateľa rehole milosrdných bratov: „Robte dobro a robte ho dobre.“

Predstavený česko-slovenskej provinčnej delegatúry Rakúskej provincie rehole Martin Macek OH považuje nové, rozšírené priestory za nádherné, vzdušné, svetlé, zodpovedajúce požiadavkám súčasnej doby, porovnateľné napríklad s nemocnicami v Rakúsku. „Platí to, čo povedal pri obrade posviacky priestorov prior Richard, nebudujeme nemocnice ako hotely, ale budujeme ich tak, aby sa tam pacienti a spolupracovníci cítili čo najlepšie, aby zabudli alebo aspoň minimalizovali pocit, že sú chorí a aby im v tomto prostredí bola poskytnutá čo najlepšia odborná starostlivosť.“

Ekonóm Ján Švorc doplnil: „Priestory sú elegantné a komfortné pre pacientov a dnes je to aj nevyhnutnou podmienkou pre odovzdávanie charizmy

svätého Jána z Boha. Nemocnica milosrdných bratov k tomu pripája aj pridanú hodnotu a tou je dôstojný prístup k človeku ako k ľudskej bytosti v jej chorobe.“ Podľa priora slovenskej komunity milosrdných bratov Richarda Jombíka OH, onkologické pracovisko sa rozhodli rozšíriť aj preto, že počet pacientov s rakovinou rastie. „Endoskopia u nás začínala pred šesťnástimi rokmi v malej miestnosti, kde bola len jedna ambulancia a jeden prístroj na vyšetrenie žalúdka. Postupne pribudla vyšetrovňa, priestory na čistenie a výmenu prístrojov. Kvalita tejto starostlivosti je stále vyššia. Okrem toho si dnes mnohí pacienti vyžadujú narkózu pri endoskopickom vyšetrení, treba ich nato aj pripraviť a aj preto sme potrebovali priestory rozšíriť a ešte viac skvalitniť,“ uzatvára prior Richard Jombík OH. Nové priestory pacienti nájdu aj vďaka novým označeniam, ktoré v budove nemocnica milosrdných bratov zabezpečila.

Nemocnica milosrdných bratov kontinuálne poskytuje zdravotnú starostlivosť od r. 1672 a v súčasnosti ju ročne navštívi okolo 270 000 pacientov. V porovnaní s inými zdravotníckymi zariadeniami má svoje špecifiká: nemocničný bufet je chránenou dielňou, kde dostali šancu pracovať hendikepovaní mladí ľudia. Hospitalizovaní pacienti tu denne dostávajú koláčik a kávu po obede zdarma. V nemocnici funguje aj ambulancia prvého kontaktu pre sluchovo postihnutých a nepočujúcich a tlmočník, ktorý takto

postihnutých sprevádza k lekárom. V pracovnej dobe a v prípade jeho neprítomnosti majú možnosť lekári nemocnice využiť špeciálny tablet, ktorý umožňuje tlmočenie posunkovej reči medzi lekárom a nepočujúcim. Prístroj nemocnica dostala na tento účel ako sponzorský dar od nadačného fondu Telekom a Nadácie Pontis. Nemocnica milosrdných bratov v Bratislave bola u nás po páde komunizmu prvým cirkevným neštátnym zdravotníckym zariadením.

Andrea Eliášová

IMIGRANTI MOHOU PRACOVAT, ALE POTŘEBUJÍ VZDĚLÁNÍ A MOTIVACI

Milosrdní bratři byli už před 14 lety pověřeni římskou diecézí, aby hledali řešení nezaměstnanosti imigrantů, kterých do Říma každoročně přichází velké množství. Od té doby zde funguje vzorový projekt integrace migrantů do společnosti od jejich přijetí, vzdělání až po jejich osobní realizaci ve společnosti.

Ve spolupráci s dalšími institucemi, zvláště pak s radou města Říma, založili milosrdní bratři akademii, ve které se imigranti učí zdravotnickým základům, aby se mohli starat o staré a osoby se zdravotním postižením.

Protože řád disponuje zkušenými lékaři, ošetřovateli, rehabilitačními a sociálními pracovníky, ale i lidmi z oblasti technického zajišťování péče, nebylo náročné sestavit tým odborníků, kteří vzdělávání garantují a realizují.

Kurzy jsou pro účastníky zdarma a i lektoři, kterých je 35, vyučují dobrovolně. Výuka probíhá každou neděli, občas ve čtvrtek a jeden cyklus má 120

vyučovacích hodin. Program „Základní kurz pro domácí pomocníky“ splňuje veškeré vzdělávací normy Evropské unie, je tedy skutečně na vysoké úrovni. Poslední cyklus, který skončil 21. února, absolvovalo 27 účastníků ze zemí Latinské Ameriky, Rumunska, Filipín a dalších.

Generální představený řádu si projektu a všech, kdo ho realizují, velice váží a cení si nezištné obětavosti lektorů v této chvályhodné sociální a humanitární práci, ale i trpělivosti a odhodlání účastníků zapojit se do naší společnosti skrze práci ve službě těch, kdo potřebují pomoc. Absolventům gratulujeme!

Projekt není rozsáhlý, je ale ukázkou toho, že naše společnost umí integrovat přistěhovalce, a přistěhovalci sami dokážou najít vnitřní motivaci plnohodnotně vstoupit do systému, ve kterém naše společnost funguje. Zvláště v době, kdy Evropa žije strachem s přílišnou imigrací, může být projekt motivací v hledání řešení problému a jeho nepřehlížení.

vp, OHSJD

NEMOCNICE NA TIBERSKÉM OSTROVĚ

JE DOMOVEM ŽIVOTA – A TO NEJEN DÍKY SVÉ PORODNICI

Nemocnice na Tiberském ostrově v Římě získala titul „House of Life“ (Dům života) od Mezinárodní nadace Raoula Wallenberga za to, že v ní během nacistické okupace byly zachráněny desítky židovských životů. Své uznání vyjádřila i římská židovská obec a Nadace Muzea holocaustu.

Za přítomnosti dvou zachráněných a přeživších do dnešní doby, Gabriela Sonnina a Luciana Tedesca, byl 21. června představen příběh, který nemocnice během druhé světové války prožila.

Nemocnice sama o sobě je nesmírně zajímavým místem, neboť se v jejím sklepení našly archeologické zbytky tisíce let starého antického chrámu, a nemocnice tak doslova stojí na vykopávkách. Od nepaměti se tak toto místo stalo místem bohatým na velké příběhy.

Primář nemocnice v době druhé světové války, prof. Giovanni Borromeo, zde zachránil desítky Židů před organizovaným zátahem nacistů proti nim, když je schoval uvnitř nemocnice.

Ve chvíli, kdy se němci snažili do nemocnice dostat, pustil je všude kromě jednoho oddělení, které primář označil za vysoce infekční. Údajní pacienti, kteří tam byli, prý trpěli nemocí, kterou si v ten moment vymyslel – chorobou „K“. Toto písmeno nevybral náhodou, tehdejší velitel jednotek SS se jmenoval Kappler a německý generál v Římě Kesselring. Ve strachu z infekce němečtí vojáci nevstoupili na oddělení, kde přitom nebyl nikdo jiný, než právě schovaní Židé.

Už od počátku fašistických tendencí v Itálii se nemocnice milosrdných bratří stala jedním z center odboje. Spolu s převorem Mauriziem Bialkem se primář prof. Giovanni Borromeo angažoval v umístění rozhlasového přijímače ve sklepeních nemocnice, aby byl v kontaktu se svobodným světem, zaři-

zoval falešné doklady pro Židy hospitalizované v nemocnici a jejich rodiny, těm, kdo byli v bezprostředním ohrožení, zajišťoval umístění do různých klášterů a podílel se na mnoha podobných aktivitách, které lidem doslova zachraňovaly životy.

Od organizace Yad Vashem (Světové centrum připomínky holocaustu) dostal v roce 2004 prof. Giovanni Borromeo označení „spravedlivý mezi národy“. Děkujeme za příklad!

vp, OHSJD

MISIJNÍ PROJEKT 2016

MADANG, PAPUA NOVÁ GUINEA

Stejně jako každý rok, i letos generální představený řádu vybral jedno z míst, které vyžaduje podporu bratří, spolupracovníků, ale i dárců z celého světa. Díky svým cestám do jednotlivých zařízení ve světě může sledovat skutečné potřeby a těžkosti a nabádat k solidaritě. Každá část světa nese své těžkosti, přesto by však bohatší regiony měly ohleduplně vést ty kraje, které vyžadují pozornost a podporu. Řád funguje na principu rodiny, a pokud v rodině někdo potřebuje pomoc, je třeba ji poskytnout.

Pro letošní rok byl vybrán projekt stavby formačního centra pro mladé milosrdné bratry, které by důstojně odpovídalo množství řeholních povolání

v regionu města Madagan v Papui Nové Guinei.

Potřebujeme 192.956 €

Za jakékoli dary mnohokrát děkujeme!

Číslo účtu pro zaslání daru:
1341663309/0800

Variabilní symbol: 2016

Všechny přijaté prostředky budou ve své plné částce zaslány na účet řádu v Římě, ze kterého se stavba centra bude přímo financovat.

Do oblasti Nové Guineje milosrdní bratři přišli v roce 1971, a země se tak stala součástí tehdejší Austroasijské provincie, dnes Oceánie. Posledních několik let byli bratři zapojeni do různých apoštolských projektů na pozicích zdravotníků, pomocníků v léčbě

závislostí a dalších, přičemž fungovali ve spolupráci s psychiatrickou klinikou v Madaganu.

Od roku 1980 začal řád přijímat mnohá povolání a dnes v Madaganu žije 12 milosrdných bratří. Samotný Madagan je středně velké město v severní části Papui Nové Guinei s populací okolo 27.500 obyvatel. Město je z hlediska dopravy dobře napojené na hornatou vnitřní část země a letecky s ostatními kraji. Madagan má silnou katolickou komunitu, která podporuje naše bratry v práci u nemocných v jednotlivých farnostech, šíření a prožívání katolické kultury, formačního procesu, ale i ve vztazích s jinými náboženskými kongregacemi.

Společnost v Madaganu je tvořena skutečně širokou škálou rozdílných kultur, jsou zde lidé prožívající původní tradiční kulturu, ale i mnoho jiných, zpravidla těch, co přišli z jiných částí země, kteří do města přinášejí nové prvky a životní styl. Ekonomická situace obyvatel je na úrovni prodeje výrobků na místních trzích.

Podpora lidí potřebných je z převážné většiny poskytována křesťanskými institucemi.

Projekt: Stavba formačního centra milosrdných bratří

V plánu je postavit nový dům (formační centrum) pro zájemce o vstup do řádu milosrdných bratří. Současná budova je ve velice špatném technic-

kém stavu, a může tak být využívána jen podle potřeby. Povolání, která přicházejí, tak v současnosti nejsme schopni plně rozvinout.

Jedná se o snahu o revitalizaci formačního procesu v celém Asijsko-Pacifickém regionu. První řeholní vzdělání (kandidatura) zájemci dostávají na Filipínách, scholastikát ale pokračuje právě v Madaganu.

Nové formační centrum je pro působení řádu v regionu životně důležité. Scholastici, kteří se z Filipín vrací do Madaganu, aby zde pokračovali ve své formaci, potřebují zázemí pro život, který si zvolili, aby mohli sloužit druhým v místě své vlastní kultury.

více na www.ohsjd.org

NEBOJ SE NECHAT SE PŘEKVAPIT OD BOHA

SVĚDECTVÍ BR. SVORADA JAK VSTOUPIL DO ŘÁDU

Posláním milosrdných bratří je péče o nemocné, postižené, staré a chudobou trpící lidi na základě křesťanské lásky k bližnímu. Ve službě zviditelňují milosrdného Ježíše Krista poskytováním pomoci všem lidem. Na Slovensku je tento řád sice méně známý, přesto jsou zde milosrdní bratři první zřizovatelé nemocnic.

Hospitálský řád založil sv. Jan z Boha. Do tohoto řádu patří i bratr Svorad. S láskou a empatií se staral o nemocné v nemocnici milosrdných bratří v Bratislavě. Když zjistil, že jedna jeho pacientka je ze záhorácké obce Závod, začal na ni mluvit v záhoráčtině. Na tváři jí zazářil úsměv a oči se rozjasnily radostí. Milé slovo, pohlázení a úsměv jsou terapií.

Jak jste našel cestu, kterou jdete, a jak naplňujete svůj život posláním v řádu milosrdných bratří?

Od dětství, jak si vzpomínám, jsem měl hlubokou náklonnost k lidem, kteří

jednoduše nějakým způsobem „vyčnívali z davu“. O lidi bez domova, kterým stačilo někdy tak málo – věnovat jim jen pár okamžiků, sdílet s nimi jejich nelehký osud. A i lidé s tělesným nebo mentálním postižením, staří lidé nebo lidé přehlížení, kteří jaksi nezapadli do systému. Do světa, který funguje na prohlášeních jako „já jsem dokázal to, já už mám toto, já... já...“. Všechno toto se ve mně během puberty ozvalo. Jako chlapec jsem trávil prázdniny o dědečka a babičky v Bratislavě. S babičkou jsme občas navštívili kostel milosrdných bratří. Ve svých 26 letech se Pán dotkl mého srdce a toto střetnutí s Ním mě neustále nutilo hledat a přehodnocovat cíle, kdo jsem a kam jdu. Po několika rozhovorech se zpovědníkem jsem se jednoduše zeptal: „Pane, kde je moje místo?“ a on mě skrze různé situace a znamení zavedl sem, kam jsem kdysi jako dítě chodíval s babičkou.

Kdy jste v hloubce srdce zachytil Boží volání k řeholnímu životu? Jaké životní okolnosti anebo lidé pro vás byli v tomto důležité?

Po mém obrácení jsem se začal vzdávat svých představ o „štěstí“ a Pán mi krok za krokem zjevoval svoji vůli. Nevěděl

jsem přesně, co přijde, ale v tom hraje obrovskou úlohu důvěra. Náš novicmistr tomu říká: nebát se nechat se Bohem překvapit. Časem jsem začal tušit, že Pán mě volá sloužit bližnímu, ale ještě to bylo tak nějak nejasné. Až jednoho dne jsem byl na mši svaté a během kázání jsem si v duchu sám pro sebe povzdechl: „Pane, nemůžeš mi, prosím, přes tohoto kněze říct, jestli mě opravdu voláš k zasvěcenému životu?“ A asi deset vteřin na to kněz z ničeho nic změnil téma a řekl: „Církev potřebuje znovu i v této době řeholní a kněžská povolání.“ Pak mi Pán posílal do cesty lidi, kteří pro mě byli jasným znamením, že tu nejsou náhodou. Vzpomínám Katku Okoličániovou, která mě připravovala na svátosti, potom představený komunity milosrdných bratří Jan Karlík, anebo bývalý provinciál Ulrich Fischer. Těmto lidem jsem nesmírně vděčný, protože bez nich bych nebyl tam, kde jsem.

Proč jste se rozhodl právě pro řád milosrdných bratří?

Naslouchal jsem svému nitru a právě poslání milosrdných bratří je pro mě odpovědí na moje hledání a touhu po naplnění. Přesně tady jsem našel to, o čem můžu říct, že mě naplňuje. Je to modlitba, služba a společenství, které kráčí společně k jednomu cíli.

Jakými fázemi formace jste prošel v řeholním životě? Jak vypadá den ve společenství bratří? Zaujalo mě i vaše řeholní jméno Svorad.

Na začátku jsem udržoval kontakt s bratislavskou komunitou. Občas jsem v konventu přenocoval a zúčastňoval se denního života bratří. Po nějakém čase jsem požádal představeného o přijetí mezi bratry. V tomto období jsem už žil v klášteře, zúčastňoval jsem se denního programu. Ranní modlitby, dopoledne práce na oddělení, polední modlitba, oběd, po obědě jsem navštěvoval kurz němčiny, protože kandidatura je v Rakousku. S bratry jsem se setkával nejčastěji při modlitbách a při jídle, po večeři jsme se dívali na zprávy nebo si povídali. V současnosti jsem ve dvouletém noviciátu v rakouském Grazu. Tamní komunita se skládá ze tří bratří a jednoho dominikánského kněze, který se v naší nemocnici stará o pacienty a slouží mše svaté. Vedle nemocnice se nachází noviciát, kde jsme dva novicové a novicmistr. Můj denní program začíná v 6 hodin ranními modlitbami, po snídani následuje rozjímání. V 9 hodin je vyučování, potom duchovní četba, v poledne modlitba a oběd. Od půl třetí do půl čtvrté má každý novic samostudium a o půl šesté se v kapli modlíme růženec, nešpory a zúčastňujeme se mše svaté. Potom je večeře. Po večeři se díváme na zprávy nebo si povídáme. O půl osmé máme poslední společnou modlitbu v noviciátu, kompletář. Potom už je zpravidla volno. Kdo má zájem, může se jít projít nebo jít do svého ticha.

A moje řeholní jméno? Před oblačkou (přijetí řeholního hábitu) si každý kandidát sám zvolí a napíše tři jména sva-

tých, které by eventuelně chtěl jako řeholník přijmout a nosit. Z těchto třech jmen provinciál určuje jedno jméno. Andrej – Svorad pocházel z Polska a přišel do Nitry na Zobor žít mezi benediktýny. Žil v letech 980–1034. Je to slovenský světec. Pohřbený je v nitranské katedrále sv. Emeráma.

Čím vás každodenní služba nemocným, starým, trpícím, postiženým a chudým naplňuje a povzbuzuje?

Na jedné straně mám obrovskou radost z toho, jak můžu blízkému aspoň trochu pomoci. Někdy pacient ani nepotřebuje až tak okamžitou a nevyhnutelnou medicínskou péči, ale spíš ucho, které ho pozorně poslouchá a aspoň kousek s ním nese jeho kříž. Je to velký rozdíl. A toto je též jedna z úloh milosrdných bratří. Samozřejmě, obohacuje to i mě o zkušenost lépe poznávat člověka s jeho hodnotami, touhami a starostmi. Na druhé straně přichází člověk do konfrontace k lidským utrpením – něčím, co je tu a patří to k lidské existenci. A to mi občas dělá i starost. Víím, že všechno utrpení ze světa neodstraním, ale raduju se, že aspoň malou troškou můžu přispět k důstojnějšímu prožívání života.

Jaká místa byste doporučil navštívit pro duchovní povzbuzení v okolí vašeho současného působení?

Tady v Grazu mohou doporučit mariánskou baziliku Maria Trost, která se nachází na okraji města. Kolem jsou

kopce a krásná příroda. Je tam i možnost příjezdu autem.

V jakých povoláních a na jakých místech působí milosrdní bratři?

My, milosrdní bratři, působíme v různých povoláních: jako lékaři, ošetřovatelé, lékárníci, technici, kuchaři, informatici, stolaři, architekti, psychologové, pedagogové anebo sociální pracovníci. Posláním milosrdných bratří je zvěstovat lásku Boha Otce, podle vzoru milosrdného Krista, který chodil po této zemi a všem činil dobro, uzdravoval každou nemoc a utrpení. Tuto úlohu v současnosti plní asi 1200 bratří na všech pěti kontinentech ve více než 50 zemích světa a ve více než 400 zdravotních a sociálních zařízeních. Přitom se na společném díle sv. Jana z Boha podílí víc jak 60 tisíc spolupracovníků.

Jaké duchovní povzbuzení byste doporučil čtenářům časopisu?

Svatá Faustýna se modlila celkem jednoduchou modlitbu: „Maria, čistá jako křišťál, tobě, Matko moje, svěřuji celý svůj vnitřní život, uspořádej všechno tak, aby tvůj Syn Ježíš měl ve mně zalíbení.“ A tak se máme každý den nanovo povzbudit v důvěřivém následování Marie na cestě k Pánu. Ona se postará. Přeji nám všem požehnaný Rok milosrdenství, abychom dokázali všechnu lásku od Boha Otce rozdávat svému okolí.

zdroj: Svitanie 2/2016, Časopis farnosti sv. Michala Archanjela v Závode

PRINCIP KVALITY SLUŽEB NÁS STÁLE NUTÍ MODERNIZOVAT

Naše vizovická nemocnice spustila dne 17. 5. 2016 provoz digitalizovaného RTG pracoviště.

Jednalo se o dodávku a instalaci „Digitalizace AGFA: CR systém + PACS s diagnostikou“ firmou FOMA MEDICAL spol. s r.o. Hradec Králové.

· RTG personálu nemocnice odpadl kontakt s vývojkami, ustalovači a vyvoláváním RTG snímků, což je z hlediska jejich zdraví i z hlediska interního životního prostředí velmi významné. Nezátěžujeme životní prostředí chemikáliemi používanými při vyvolávání.

www.nmbvizovice.cz

Nepřímá digitalizace RTG obrazu s sebou přináší řadu výhod proti snímkování na RTG film:

· naši pacienti jsou vystaveni nižším dávkám RTG záření, protože informativní výtěžnost snímku je podstatně vyšší než na klasickém filmu, pravděpodobnost nepovedeného snímku je téměř nulová (odpadá opakované rentgenování). Digitální sensor je citlivější na RTG záření, než klasické filmy, proto stačí nižší dávka záření k dosažení stejného výsledku

· snímek lze na monitoru upravovat (měnit světlost, kontrast, snímek různě natáčet a zvětšovat ap.), čímž dosahujeme vysoké diagnostické výtěžnosti. Při použití filmu není téměř možné zhotovit tak kvalitní snímek jako na digitalizovaném RTG pracovišti

· snímek je archivován v počítači a můžete si ho odnést i na CD, DVD

USMIEVAVÝ FERKO Z BUFETU A JEHO KRÁSNE OBRAZY V BRATISLAVE

Talentovaný maliar Ferko Tóth pracuje v nemocničnom bufete v nemocnici milosrdných brato v Bratislave, ktorý je chránenou dielňou. Obsluhuje zákazníkov, pracuje s riadmi. Napriek svojmu hendikepu – autizmu sa teší zo života a do svojich obrazov rád vkladá pestré farby, pretože, ako tvrdí, aj život je pestrý. Ferko je povestný svojím úsmevom a dobrou náladou.

Najnovšie pripravil v spomínanej nemocnici v Bratislave výstavu, ktorú nazval: Nebeské kráľovstvo v mojej mysli a v mojom srdci. Na margo vystavených obrazov prezradil: „Želám si, aby ľudia nachádzali v mojich obrazoch len krásu. Mojou túžbou je raz sa dostať s obrazmi až do Ríma a Vatikánu. Tieto obrazy som pripravil ku kňazskej vysviacke brata Richarda OH, priora rehole, lebo to bola veľká udalosť. Ľudia dnes hľadajú odpovede na rôzne otázky, hľadajú pravdu, preto budem rád, ak ich aj moje vystavené dielka inšpirujú.“ Rozhovor s autorom výstavy prinieslo 8. júla t.r. v rannom vysielaní aj slovenské katolícke Rádio Lumen. Ferko Tóth, ktorému by veru asi nik nehádal

vek blížiaci sa k štyridsiatke, sa netají tým, že rád zobrazuje biblické, náboženské témy: „Áno, maľujem hlavne biblické motívy. Najprv ku mne prichádza akoby myšlienka. Položím si nejakú otázku, napríklad, aký som? A potom maľovaním na ňu odpovedám,“ povedal pred časom v rozhovore pre istý časopis a dodal: „Bývam s rodičmi, starám sa o moju mamu, ktorá je už dôchodkyňa. Ale najradšej maľujem a okrem toho, vyrábam napríklad kvety z drôtov a pančúch, motýle z papiera, všetky možné kreatívne veci.“ Je to čistá duša, ktorá rada robí ľuďom radosť, šíri dobro. Rodičia ho v jeho záľube podporujú a sú vlastne prvými divákmi i obdivovateľmi jeho obrazov. On sám považuje schopnosť maľovať za Boží dar a je presvedčený, že takto – cez umenie vyjadrená krása – môže ľudí privádzať nielen k úžasu, ale aj k pokore. Nabáda ľudí, aby radi zašli do múzeí a na výstavy, aby aj takto pookriali a „pohľadili svoje duše“. Veríme, že raz sa splní aj jeho túžba ísť so svojimi obrazmi do večného mesta – Ríma a Vatikánu.

Andrea Eliášová

SKUTKY MILOSRDENSTVÍ VE FOTOGRAFIÍCH TOMÁŠE SKÁCELA

Rok milosrdenství, který prožívá katolická církev, nás vybízí především k zamyšlení nad našimi životy a především nad tím, jestli projevujeme milosrdenství vůči lidem okolo nás, anebo jsme zahledění sami do sebe a z pohodlnosti či strachu raději přehlížíme problémy kolem nás.

Milosrdenství se stalo středem a hlavním tématem pontifikátu papeže Františka. Člověk nemusí dělat moc, stačí často jenom projevit zájem, dát vědět, že nám není lhostejné, že lidé trpí. Mnohdy jenom podržet ruku a usmát se na druhého může rozbít nepřekonatelnou bariéru naší vnitřní zatvrzelosti. A už ve starém Řecku se vědělo, že kvalita společnosti se pozná podle toho, jak dobře se dokáže postarat o ty nejposlednější a nejslabší v ní. Ježíš Kristus pak své následovníky učil, aby milovali druhé jako sebe sama.

Možností, jak projevovat milosrdenství, je bezpočet, přesto existuje seznam 14 skutků, který člověku může pomoci zaměřit se na konkrétní činy – sedm skutků tělesného a sedm duchovního milosrdenství. Nicméně i v rámci jednotlivých skutků je

ohromné množství konkrétních činů, které člověk může projevovat, každý podle toho, kde se nachází, kdy a koho má poblíž. V každém případě milosrdenství samo o sobě je více než konkrétní skutky, jde spíše o celkový přístup k životu.

Spolupracovník Tomáš Skácel se nechal seznamem inspirovat a ke každému skutku vyfotil jednu fotografii, která symbolicky pozorovateli ukazuje různé odstíny milosrdečných činů. Celá série tak slouží skrze své umělecké ztvárnění k šíření hospitality a motivovací druhých k projevům milosrdenství, aby „dělali dobro a dělali ho dobře“, jak nás to učil sv. Jan z Boha.”

vp

KÁZÁNÍ BISKUPA PAVLA KONZBULA

Homilie, anebo „kázání“, jak to lidé často nazývají, jsou specifickou součástí liturgie, při které má kněz možnost oslovit věřící a sdělit jim, co má na srdci, anebo poskytnout komentář k liturgickým textům, které při mši zazněly. Někteří lidé do kostela chodí jenom kvůli nim a vybírají si „své kněze“, které chtějí poslouchat, jiní lidí pozor příliš nedávají a deset minut kázání přechkají přemýšlením o životě. Sami kněží pak kázání přikládají různý význam, někteří improvizují a mluví spatra, jiní si homilie pečlivě připravují, píšou si je dopředu a třeba celý týden rozjímají o tom, co mají lidem při nedělní bohoslužbě říct. Existuje dokonce celý obor, homiletika, která učí kněze „jak kázat“.

V každém případě je homilie přirozenou součástí bohoslužby a zaslouží si pozornost, naslouchání. Možná ne pro to, co kněz slovo od slova říká, ale pro to, co se nám v našich myslích ukládá. Třeba jen jediná věta totiž může pro nás mít nezměrný význam a něco v nás

změnit, někam nás posunout. A proto se vyplatí kázání, ať už nás baví nebo ne, věnovat pozornost.

Mnoho lidí potvrzuje, že kázání nového brněnského pomocného biskupa Pavla Konzbula rozhodně stojí za to! Úmyslně se vyhýbají patosu a rozsáhlosti, naopak jsou stručná a výstižná, vyzařuje z nich radost, srší vtípem a ukazují cestu, jak žít životem ve víře jinak, než na co jsme byli zvyklí. Snad jeho působení na Biskupském gymnáziu v Brně, kdy musel promlouvat k dospívajícím dětem, ho naučilo sdělovat důležité věci jednoduše a srozumitelně, tak, aby je každý člověk dokázal pochopit a přijmout.

Velkou část z kázání otce biskupa vydalo nakladatelství Cesta a jsou volně v prodeji i v knihkupectvích v kapesním provedení. Rozhodně je doporučujeme!

OBSAZENO, PROSÍM!

P. Vojtěch Václav Málek, OH

My jsme si nakupili „veledůležité věci“ a tzv. problémy tak, že jsme jimi zcela vyplnili své nitro a také svůj čas.

Podstatné a nezbytné věci před Bohem pokládáme za málo nebo za nic, pošetilé věci před Bohem jsme vyzdvihli do výše a označili jsme jejich důležitost za číslo jedna.

Tak vlastně Boha a jeho zájmy přijímáme a plníme jen okrajově! – Kdyby alespoň to.

Příklad:

Místnost naplněná lidmi. Ten, kdo přichází, už se nevejde, jen se přitochí k davu, porozhlédne se, chvíli naslouchá a pak zase odejde.

Přichází také vznešený, vysoce postavený člověk, měl by co důležitého říci lidu, ale protože je nesmírně pokorný, netlačí se, nevnučuje se, a když ani vedoucí shromáždění o něj nejeví zájem, zase odejde.

Není možné do plné nádoby lít nový obsah. To by bylo nejen neúčelné, ale i směšné. Nejdříve se musí starý obsah odstranit, nádobu vymýt, vyčistit,

vysušit a teprve potom naplnit novým obsahem.

Božské a světské se nespojuje!

Ale je možné světské prosvítit a posvětit božským! Avšak jen v případě, neodporuje-li přímo světské božskému.

Plnost je možná v pravém slova smyslu jen v Bohu, ve všem ostatním to může být jen velká bublina.

To znamená, být naplněn všemi možnými zájmy a nemít v sobě ani špetku místa a času pro Boha, je přímo alarmující pro ohrožení cíle!

Co se zanedlouho stane se stovkami různých zájmů, které nemají nic společného s Bohem a jediným cílem člověka? Jako s plevami, které rozpráší vítr, jako s kouřem, který se rozplyne.

Závěr? Buďme plni Boha! Jen v této plnosti budeme dobře a správně hodnotit vše ostatní. A nejen hodnotit, ale i jednat.

Z DOPISŮ SV. JANA Z BOHA

Chci vyznávat své hříchy a litovat jich, protože ty dobré skutky, které lidé konají, nepatří jim, ale Bohu: jsou k Boží cti, slávě a chvále, protože Bohu patří vše. Ježíši, staň se.

(z prvního dopisu Gultierovi Lassovi)

Velmi se trápím a nacházím se ve velké tísní. Přesto však za vše vzdávám díky Pánu našemu Ježíši Kristu. Musíte vědět, milovaný a drahý bratře v Kristu Ježíši, že existuje tolik ubohých, kteří ke mně velmi často přicházejí, že bývám zděšen a na rozpacích, jak je bude možno nakrmit. Ale Ježíš Kristus se postará a dá jim pokrm.

...

Milovaný bratře v Kristu Ježíši, nepřestaňte se za mě modlit k Ježíši Kristu, aby mi poskytl milost odporovat zlu a přemáhat svět, ďábla a tělo, a aby mi dal pokoru, trpělivost a milosrdnou lásku k bližním.

(z druhého dopisu Gultierovi Lassovi)

CO PŘIPRAVUJEME A CO NÁS ČEKÁ...

Konference Hospitality

Stejně jako každý rok, i letos v podzimních měsících proběhnou tři setkání v rámci akce nazvané Konference Hospitality. V rámci konferencí se snažíme vybrat vždy jedno téma, které prezentují návštěvníkům odborní lektoři. V letošním roce byla jako stěžejní téma vybrána rehabilitace.

Téma chceme prezentovat v jeho širším významu – jednak se budeme zabývat

přístupem a trendy v rehabilitaci ve zdravotnických zařízeních, pozornost ale chceme věnovat i rehabilitaci nemocných doma, kdy se rodinní příslušníci pacientů o své blízké starají sami.

**KONFERENCE
HOSPITALITY**

Názvy jednotlivých přednášek a jména přednášejících budou brzy zveřejněny na internetových stránkách www.milosrdni.cz.

Místa a termíny setkání: úterý 13. 9. 2016
Bratislava, úterý 18. 10. 2016 Vizovice,
středa 9. 11. 2016 Brno

Konference bude akreditována u České asociace sester a účast bude oceněna kreditními body.

TWEET PAPEŽE FRANTIŠKA
17. července 2016

*„Pamatujme na staré a nemocné,
kteří jsou v létě často sami
a mohou se dostat do těžkostí.“*

TIRÁŽ

Zpravodaj, který vychází ZDARMA nepravidelně 4x do roka. Vydává ho Hospitální řád sv. Jana z Boha – Milosrdní bratři. Informuje o životě a aktivitách řádu, o jeho historii, světcích, významných událostech z domova i zahraničí.

V případě zájmu o odběr pište na e-mail: hospitalita@milosrdni.cz nebo na adresu: Milosrdní bratři, Videňská 7, 639 00 Brno. Nezapomeňte uvést počet výtisků, které chcete odebrat.

Vydává:

Konvent Hospitálního řádu sv. Jana z Boha – Milosrdní bratři
(pro svoji vnitřní potřebu)

Videňská 228/7, 639 00 Brno
IČ: 15531678

www.milosrdni.cz
sekretariat@milosrdni.cz

Registrace:

MK ČR E 20257

B. ú. 1341663309/0800
tel./fax.: 543 165 319

Redakce:

Bc. Vít Pospíchal
Petr Vojtek
Br. Martin Richard Macek, OH

Foto:

archiv OH

Tisk:

Didot, spol. s r.o.

POMOZTE NÁM VYDÁVAT HOSPITALITU!

Zpravodaj Hospitalita vychází zdarma pro všechny čtenáře. Jeho příprava však obnáší nemalé náklady, od času stráveného při jeho sestavování, korekce, grafické práce, nakonec tisk „obálkování“ a hromadná korespondence.

Chceme však čtenářům poskytnout co nejkvalitnější provedení, stejně jak je tomu i ve zdravotní péči, kterou poskytujeme našim pacientům.

Své příspěvky můžete posílat na konto:

1341663309/0800

variabilní symbol: 1111

Za jakékoliv dary budeme nesmírně vděční!

S ŘEHOLNÍK VE VYSOKÝCH TATRÁCH

DUCHOVNÍ PRO
ROZHOVORY
VYSOKOHORSK

31. 8. - 4. 9. 2016

Středa - Neděle

„Blahoslavení tiší, neboť dostanou zemi za o

Pro mladé muže, kteří se cítí být povoláni
sloužit potřebným lidem a žít v komunitě

- cena: 1.000,- Kč (+ doprava)
- místo a ubytování: horská chata v srdci Vysokých Tater
- pro podrobnější informace a přihlášky pište na prevor@milosrdni.cz

KY

H

PROGRAM

KÁ TURISTIKA

dědictví.“ (Mt 5,5)

ni
ě.

z

MILOSRDNÍ BRATŘI
ČECHY A MORAVA

„Per corpus ad animam“

skutky tělesného milosrdenství

*sytit hladové | dávat pít žíznivým | ujímat se lidí bez domova | oblékat nahé
navštěvovat nemocné pohřbívat zemřelé | navštěvovat vězněné
(vysvobozovat nespravedlivě zajaté)*

skutky duchovního milosrdenství

*poučovat neznalé | radit pochybujícím | těšit zarmoucené | napomínat hříšníky
trpělivě snášet obtížné lidi | odpouštět urážky
modlit se za živé i mrtvé*

